

SPRAWOZDANIE Z HISTORII WYŻSZEGO SEMINARIUM DUCHOWNEGO DIECEZJI ELCKIEJ

Uwagi wstępne

1. Z uwagi na to, że dziesięć lat w historii takiej instytucji, jak seminarium duchowne, to niewiele, tym ważniejszy jest dla tak krótkiego czasu każdy rok, a zwłaszcza pierwsze lata. Dlatego w tym sprawozdaniu szczególnie skoncentruję się na pierwszym roku istnienia Seminarium, traktując inne lata jako swego rodzaju rozwinięcie pierwszego.

3. Z uwagi zaś na szeroki zakres faktów i dziedzin życia, jakie należałoby uwzględnić w pełnym opracowaniu tematu, z konieczności trzeba ograniczyć się do pewnych jedynie faktów i dziedzin życia seminaryjnego, jak:

- I. Powstanie Seminarium i pierwsze momenty jego organizowania się (powołanie Komisji ds. Seminarium oraz jego kierownictwa)
- II. Lokalizacja Seminarium (nabycie posesji i budynku oraz adaptowanie go do celów seminaryjnych)
- III. Pracownicy Seminarium
- IV. Alumni (początki i rozwój alumnatu, formacja intelektualna, rekolekcje, święcenia i posługi)
- V. Formacja naukowa i kulturalna (inauguracje, sympozja naukowe i prelekcje, spotkania z gośćmi, imprezy kulturalne)
- VI. Działalność religijno-kulturalna WSD (pielgrzymki, nabożeństwa okolicznościowe, rekolekcje i dni powołaniowe, imprezy kulturalne)
- VII. Dobroczyńcy

I. Powstanie Seminarium i pierwsze momenty jego organizowania się

Dekret Biskupa Ełckiego

Wyższe Seminarium Duchowne zostało powołane na mocy dekretu Biskupa Ełckiego Wojciecha Ziemby z dnia 16 kwietnia 1992 r. Dekret został podpisany rano tego dnia i odczytany przed południem w czasie uroczystej Mszy św. Krzyżma w Katedrze Ełckiej, celebrowanej przez Biskupa Ełckiego. Ekscelecencjo, Najdostojniejszy Księżę Arcybiskupie, Metropolito Białostocki, dziękujemy za ten akt odważny, że dzięki niemu zaistniało i istnieje już 10 lat Ełckie Seminarium, tak więc dzięki niemu Diecezja niemal od początku swego istnienia ma swoje serce.

Tym samym dekretem z dnia 16 kwietnia została powołana Komisja do rozważenia lokalizacji, warunków ekonomicznych, funkcjonowania Seminarium oraz do opracowania jego statutu, na czele której stanął Biskup Edward Samsel wikariusz generalny Diecezji. Jej członkami zostali: ks. dr Włodzimierz Wielgat, pełniący obowiązki rektora Seminarium, ks. Aleksander Smędzik, prepozyt Kapituły Sambijskiej oraz proboszcz parafii NMP Matki Kościoła w Gołdapii, ks. kan. Przemysław Rogowski, dziekan i proboszcz par. św. Aleksandra, ks. mgr Jerzy Zawadzki dyrektor Ośrodka Studiów Teologicznych w Suwałkach, oraz ks. dr Zdzisław Mazur proboszcz parafii w Pozezdrzu.

Powołanie kierownictwa Seminarium

Tego samego dnia zostało ustanowione kierownictwo Seminarium. W skład kierownictwa oprócz ks. rektora dr Wielgata weszli: ks. dr Zdzisław Golan jako wicerektor, ks. lic. Marian Salamon jako ojciec duchowny, ks. mgr Józef Majewski jako dyrektor administracyjny. Dnia 27 czerwca 1992r. kierownictwo to zostało przedstawione alumnom przez Księżę Biskupów.

Po wakacjach księdza Majewskiego zastąpił na jego stanowisku ks. Tadeusz Herman od 2 sierpnia 1992 r. do dnia dzisiejszego. Do kierownictwa został włączony ks. dr Jarosław Myszkowski jako pełniący obowiązki prefekta od 21 września do 28 czerwca 1994.

W ciągu 10-lecia w kierownictwie dokonały się następujące zmiany: od 3 sierpnia roku 1993 rektorem został ks. Roman Forycki, a ojcem duchownym od 15 września ks. Ryszard Kurek, od 30 czerwca 1998 wicerektorem został ks. Roman Szewczyk, a od 10 stycznia 2002 roku jest nim ks. dr Stanisław Józwiak a prefektami po ks. Myszkowskim byli: ks. dr Jerzy Szorc do 26 czerwca 1995 r. ks. dr Stanisław Strękowski do 8 lipca

1997, ks. Tadeusz Herman do 31 sierpnia 1998, ks. dr Stanisław Józwiak do 10 stycznia 2002 r. i aktualnie ks. Andrzej Jaśko.

II. Lokalizacja Seminarium

Nabycie terenu i budynku na cele seminaryjne

W dniu 16 kwietnia 1992 r. po erekcji Seminarium, ustanowieniu Komisji oraz kierownictwa Seminarium przystąpiono do poszukiwania odpowiedniego budynku, który byłby odpowiedni do tego typu instytucji. Rozważano różne możliwości przejęcia już istniejących budynków w naszej diecezji, a wśród nich były: budująca się szkoła w Stradunach, poklasztorne budynki w Sejnach lub na Wigrach, parafialne zabudowania przy kościele św. Aleksandra w Suwałkach, a także budynki w Giżycku oraz w Ełku naprzeciw Katedry. Z wszystkich możliwości uznano za najlepszą budynek położony w pobliżu Katedry, choć wymagał on generalnego remontu oraz wykwaterowania z niego Studium Medycznego i mieszkających w nim studentek. Budynek ten odwiedził w czasie swojej wizyty w Ełku w dniach od 27-28 czerwca 1992r. w towarzystwie Biskupa Ełckiego i innych gości Nuncjusz Apostolski abp Józef Kowalczyk. Gości podejmowała wtedy ówczesna dyrektor Studium, a dziś już nieżyjąca Pani Zofia Stężała, dyrektor Stężała nigdy nie żałowała, że Studium opuściło ten budynek, a Seminarium, nie żałuje, że się do niego wprowadziło. A zawdzięczamy to Panu Janowi Kamińskiemu, ówczesnemu wicewojewodzie suwalskiemu, który reprezentował również Skarb Państwa, Panu mgr Adamowi Puzie, prezydentowi Miasta Ełk, oraz prof. Henrykowi Goryszewskiemu, ówczesnemu wicepremierowi Rządu RP, który na wniosek wicewojewody umorzył dług ciążyący na budowie przedszkola na Konieczkach w Ełku, do którego miało się przenieść Studium.

Przekazanie na własność nieruchomości zabudowanej przy ulicy Kościuszki 9 w Ełku, o łącznej powierzchni 1.852m² Diecezji Ełckiej z przeznaczeniem na WSD w Ełku nastąpiło dnia 18 sierpnia 1992 r. Nieruchomość przekazano nieodpłatnie, biorąc pod uwagę koszty remontu kapitałnego i adaptacji przekraczające wartość pierwotną obiektu. Akt notarialny o przejęciu budynku przez diecezję podpisany przez Biskupa Ełckiego, wicewojewodę Kamińskiego, prezydenta miasta Puzę, sporządzono dnia 3 września 1992 r. W tym miejscu należy wyrazić wielką wdzięczność Biskupowi Ełkiemu ale także Panom: Kamińskiemu, Puzie i Goryszewskiemu.

Adaptacja budynku do celów seminaryjnych

Po przekazaniu na własność Diecezji wspomnianej nieruchomości przystąpiono energicznie do remontu generalnego i adaptacji pomieszczeń na sale i pokoje mieszkalne. Jednak prace utrudniał fakt, że studentki przeprowadziły się na nowe miejsce praktycznie dopiero pod koniec września. W przygotowaniu poszczególnych pomieszczeń współpracowały ściśle nasze parafie, dekanaty, a także pojedyncze osoby i Zakon Kanoników Regularnych.

III. Pracownicy Seminarium

Pierwsi pracownicy

Dnia 29 września 1992 r. ukazało się pierwsze kalendarium seminaryjnych zajęć na rok 1992/93 podpisane przez ks. rektora Włodzimierz Wielgata. Na liście prowadzących zajęcia znajdowało się 30 wykładowców w tym: 26 księży z diecezji ełckiej, łomżyńskiej, warmińskiej, białostockiej, gdańskiej i warszawskiej oraz 4 świeckich. W następnych latach w ciągu dziesięciolecia, jedni z różnych racji odchodzili z Seminarium lub przerywali w nim pracę, inni zaś odeszli do Pana.

Byli pracownicy

Wśród tych, którzy odeszli do Pana znajdują się: ks. prof. dr hab. Edmund Przekop, ks. dr infulat Antoni Boszko, ks. mgr Zdzisław Lachowicz oraz ks. prof. dr hab. Kazimierz Kloskowski. Wyższe Seminarium Duchowne wyraża im w tym miejscu swoją jubileuszową wdzięczność i zapewnia o swojej pamięci modlitewnej aby, sam Bóg wynagrodził im to w niebie czego nie otrzymali za swoją pracę na ziemi.

Seminarium dziękuje także tym, pracownikom Seminarium, którzy odeszli do innych prac, za ich trud włożony w jego rozwój. Podziękowania kieruję przede wszystkim do Księdza Arcybiskupa dr Wojciecha Ziembę, oraz do obecnego Biskupa Ełckiego dr Edwarda Samsela, jak również do wielu innych pracowników naszego Seminarium, a w tym do: s. dr Marii Dembowskiej, ks. Henryka Kondraciuka, ks. dr Mieczysława Ozorowskiego, ks. oficjała Ludwika Brzostowskiego, ks. dr Konstantego Pruszyńskiego, ks. lic. Jana Krupki, ks. dr Andrzeja Pogorzelskiego, ks. dr Jana Harasima, ks. mgr Pawła Tarasiewicza, ks. dr Zdzisława Gołana, ks. dr Marka Skierkowskiego, ks. dr Stanisława Kozakiewicza, ks. dr Stanisława Hołodoka, ks. dr Antoniego Ołowia, ks. dr Wojciecha Michniewicza, ks. mgr Jana Niecieckiego, ks. dr Henryka Ciereszko, ks. prof. dr hab. Andrzeja Kopiczko,

ks. proboszcza lic. Zygmunta Kopiczko, ks. dr Józefa Dolińę, p. mgr Stanisława Tumidajewicza, p. prof. dr hab. Tadeusza Klimskiego, p. mgr Wiesławę Lewczuk i wszystkich innych pracowników, którzy w jakikolwiek sposób podejmowali pracę w naszym Seminarium.

Aktualni pracownicy

Szczególne podziękowanie należy się aktualnym pracownikom Seminarium. Wśród nich należy wymienić przede wszystkim wykładowców, zarówno tych, którzy dojeżdżają z wykładami do naszego Seminarium, jak: p. dr Anna Zellma, ks. dr Rajmund Jodko, ks. mgr Piotr Sroga, ks. prof. dr hab. Marcei Dołęga oraz miejscowym, jak: ks. dr Kazimierz Łatak, ks. dr Jerzy Sikora, ks. dr Stanisław Józwiak, ks. dr Jerzy Fidura, ks. dr Roman Szewczyk, ks. dr Marian Szczęśny, ks. lic. Marian Salamon, ks. lic. Mieczysław Brzóska, ks. dr Ryszard Kurek, ks. dr Włodzimierz Wielgat, ks. dr Wojciech Kalinowski, ks. dr Jan Skorupski, ks. lic. Marek Janowski, ks. dr Stanisław Strękowski, ks. dr Andrzej Jaśko, ks. dr Wojciech Guzewicz, ks. dr Jerzy Szorc, ks. dr Zdzisław Mazur, ks. lic. Waldemar Brodziak, s. dr Barbara Pillar, s. mgr Patrycja Kozłowska, s. mgr Jolanta Groszczyk, p. mgr Piotr Kowalewski, p. mgr Małgorzata Paśnikowska, p. mgr Marian Malewski.

Spowiednicy

Oprócz prowadzących zajęcia dydaktyczne od początku istnienia Seminarium ogromnie ważną rolę spełniają w nim spowiednicy seminaryjni. Od 1992 r. funkcję tę pełnili: ks. Stanisław Kutwiński, proboszcz parafii św. Rafała w Ełku, ks. Jerzy Szymerowski, proboszcz parafii św. Antoniego Padewskiego w Prostkach i ks. Stanisław Tabaka proboszcz parafii św. Krzyża w Olecku, ks. kan. Zdzisław Świniarski, proboszcz parafii Matki Bożej Gromnicznej w Wiśniowie Ełckim. Od roku 1993 spowiednikami seminaryjnymi byli również: ks. Stanisław Suwała, kanonik regularny oraz ks. Witold Bączyk, proboszcz parafii Miłosierdzia Bożego w Augustowie. Potem spowiednikami naszych alumnów zostali: ks. mgr Waldemar Sawicki, wikariusz parafii św. Wojciecha w Ełku, ks. mgr Jerzy Owsianka, proboszcz parafii Królowej Apostołów w Ełku, ks. mgr Piotr Walczak, proboszcz parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Ełku oraz ks. mgr Jarosław Dąbrowski, proboszcz parafii św. Tomasza Apostoła w Ełku. Wszystkim spowiednikom składam nasze gorące podziękowanie za ich szczególnie znaczące prowadzenie alumnów w ich życiu duchowym.

Personel pomocniczy

Słowa podziękowania kieruję także do pracowników kuchni seminaryjnej – do pań: Jadwigi Jaromińskiej, Wandy Kulbackiej, Marianny Sawickiej, Barbary Zdanowicz, Krystyny Gajduk, Hieronimy Kulik, Agnieszki Cwalińskiej, oraz do p. Aleksego Kościuczuk, szczególnie do szefowej kuchni s. Teodaty Janiak OSB oraz do s. Jolanty Groszczyk bibliotekarki i sekretarki naszego Seminarium. Dziękuję p. Stanisławowi Szczuce za jego wielofunkcyjność w charakterze kierowcy oraz p. Zofii Daniluk za dbałość o czystość Domu Seminaryjnego, a także byłym pracownikom: ks. mgr Edwardowi Anuszkiewiczowi, dyrektorowi biblioteki, s. Weronice Figurze, bibliotekarce oraz s. Michaeli Ćmoch i p. Agnieszce Wiśniewskiej, kierowniczkom kuchni.

IV. Alumni

Początki i rozwój alumnatu

Z chwilą powołania do życia WSD Diecezji Ełckiej alumni archidiecezji warmińskiej i diecezji łomżyńskiej, pochodzący z terenów nowo utworzonej diecezji stali się alumnami Diecezji Ełckiej. Dnia 26 września ustalony został pierwszy porządek dnia w Ełckim Seminarium. Dnia 27 września zjechali oni do Seminarium w liczbie 64. Tymczasowo ich seniorem został diakon Andrzej Jaśko, gospodarzem – Wojciech Jabłoński, ceremoniarzem – Paweł Tarasiewicz, sacelanem – Marek Janowski, a formariuszem – Albert Interewicz.

Potem seniorami alumnów byli kolejno: Janusz Warych /od 11.1092/, Andrzej Opanowski /od 25.02.94/, Albert Interewicz /od 15.02.93/, Wojciech Luto / od 26.02.95/, Dariusz Kruczyński /od 16.02.96/, Karol Bujnowski /od 21.02.97/, Bogdan Brusilo /od 6.03.98/, Jacek Uchan /od 29.01.99/, Cezary Rozmus /od 11.02.2000/, Marek Bednarski /od 5.03.01/, Szymon Sobolewski /od 6.02.02/.

Alumni, oprócz zwykłych obowiązków seminaryjnych, związanych z nauką, życiem modlitwy, dyscypliną, zachowaniem porządku dziennego, zasad formacji kapłańskiej oraz obowiązków funkcyjnych, podejmowali różnego rodzaju inicjatywy związane z aktualnymi potrzebami. Np. z inicjatywy Dariusza Kruczyńskiego, dk. Alberta Interewicza i Krzysztofa Kondratowicza powstał w WSD sklepik „U mnicha” /1993/94/.

Alumni podjęli się także redagowania i wydawania pisma alumnów pt „Vox cordis” /Głos serca/. Pierwszy numer tego pisma został wydany w listopadzie 1993 r., najnowszy zaś pochodzi z lutego 2002 r. Głos Serca jest miesięcznikiem ukazującym się nieregularnie. Zespół redakcyjny tworzą

klerycy WSD w Ełku, spośród których wybierany jest redaktor naczelny. Do tej pory funkcję tę pełnili: Dariusz Kruczynski, Marcin Nowik, Dariusz Sańko, Jacek Uchan, Jacek Nogowski, Piotr Przemielewski, oraz Krzysztof Zubrzycki – pełniący funkcję obecnie. Czasopismo zawiera informacje na temat życia religijnego, naukowego, kulturalnego alumnów WSD w Ełku, artykuły poruszające problemy dzisiejszych czasów.

Oprócz czasopisma – „Głos Serca”, część alumnów zaangażowała się również w prowadzenie audycji radiowych w Diecezjalnym Radiu Wojciech. Zaangażowanie to zaznacza się szczególnie od października 2001 roku. Rozgłośnia ta obecnie swoim zasięgiem obejmuje prawie cały teren naszej Diecezji od poniedziałku do piątku w godzinach: 15.15 – 16.15. Dniem, w którym alumni prowadzą swoją audycję jest środa.

Z inspiracji dk. Dariusza Smoleńskiego, alumni utworzyli, scholę, która słowem i muzyką dawała świadectwo dotyczące powołania alumnów do kapłaństwa. W seminarium istnieje też zespół muzyczny „Vox cordis”, który stworzyli alumni. Dnia 25.10.97 zespół ten wystąpił na naszej seminaryjnej scenie, a potem towarzyszył również różnym uroczystościom i wieczorom poetyckim. W IV Przeglądzie Piosenki Religijnej Grajewo 97 zespół zajął II miejsce.

W r. 1995 z inicjatywy dyr. sportu Wojciecha Kotarskiego powstała „salka gimnastyczna” /stół do tenisa, siatka, paletki/. Nie mając ani hali sportowej ani własnego boiska alumni nie zrezygnowali z ambicji walki o najwyższe trofea sportowe, a nawet o Mistrzostwo Polski (5 miejsce w Mistrzostwach Polski - Siedlce 97).

Dnia 19.03.95 r. alumni wystawili sztukę „Jonasz”, wznawiając ją wielokrotnie, a 9.05.96 wystawili spektakl pt. „Męczeństwo św. Fileasa”. W dniach od 26.03 do 9.04.98 wystawiali oni 8 razy pantonimę Drogi Krzyżowej. Dnia 20.03 odbył się wieczór poezji Przemysława Zamoyskiego. A dnia 11.05.00 alumni zaprezentowali montaż słowno-muzyczny o tematyce powołaniowej, poprzedzony prelekcją ks. Rektora o rodzinie jako kolebce powołań kapłańskich. W ramach zaś wielkopostnej ewangelizacji odbył się w niektórych parafiach Diecezji spektakl ewangelizacyjny „Bóg jest jak Bóg”

Co roku alumni WSD włączają się w organizację wieczery wigilijnej dla samotnych i ubogich z miasta Ełku razem z Caritas Ełcką i KSM przy WSD /np. 24.12.97/. Również co roku alumni współpracują z ks. Romanem Foksińskim w organizacji Festiwalu Muzyki Chrześcijańskiej w Mohylewie na Białorusi. Corocznie także rocznik V organizuje wieczór św. Mikołaja a rocznik III – „Ostatki”, w których to imprezach uczestniczy Wspólnota Seminaryjna i zaproszeni Goście. Alumni współorganizują też razem z moderatorami spotkanie z rodzicami alumnów I roku, przygotowując też

odpowiedni występ artystyczny, a w tygodniu powołań alumni wyjeżdżają do parafii, aby podzielić się z młodzieżą refleksją na temat powołania. Zaś w okresie ferii zimowych alumni współorganizują rekolekcje powołaniowe dla młodzieży męskiej w naszym Seminarium.

Formacja intelektualna

Dnia 6.03. 1993 r. odbył się pierwszy w Ełckim Seminarium Duchownym egzamin „ex universa theologia” Ten egzamin z wynikiem pozytywnym złożyło 14 naszych diakonów. Egzaminy te odbywały się u nas w kolejnych latach z delegacji Wydziału Teologicznego Akademii Teologicznej w Warszawie, a potem na Wydziale Teologii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Papieskiej Akademii Teologii w Krakowie oraz Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie.

Już w pierwszym roku akademickim 1992/93 prace magisterskie obronili następujący księża: Bogdan Wróblewski, Andrzej Jaśko, Krzysztof Żbikowski, Henryk Dąbrowski, Jan Kwiatkowski. Na przestrzeni minionego 10-lecia alumni obronili 66 prac magisterskich i napisali szereg recenzji naukowych. Tematyka tych prac obejmuje dziedziny: biblistyki, teologii dogmatycznej, teologii moralnej, teologii duchowości, filozofii, prawa kanonicznego, historii Kościoła, patrologii, katechetyki. Prace były broniące na następujących wydziałach teologii: Papieskiej Akademii Teologii w Krakowie – 7 prac, Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie - 38 prac, Uniwersytetu Stefana Kardynała Wyszyńskiego w Warszawie 11 prac, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego – 10 prac.

Rekolekcje

Pierwsze rekolekcje od 28 września do 2 października 1992 r. dla alumnów WSD Ełk prowadził ks. bp dr Edward Samsel przy współdziałaniu ks. prof. dra hab. bpa Edwarda Ozorowskiego, ówczesnego ojca duchownego ks. lic. Mariana Salamona oraz księży profesorów: Witolda Jemielitego i Alojzego Szorca, zakończone przyjęciem 13 akolitów do grona kandydatów do diakonatu i kapłaństwa i pobłogosławieniem sutanny 12 alumnom III roku w ramach obrzędu obłóczyn.

Rekolekcje wielkopostne (23 lutego do 27 lutego 1993r.) prowadził ks. dr Ryszard Kurek, który wkrótce został ojcem duchownym Seminarium, a rekolekcje na rozpoczęcie nowego roku akademickiego, w dniach od 20 września do 2 października 1993 r., prowadził ks. Stanisław Tabaka. Kolejne rekolekcje w naszym Seminarium prowadzili: O. Dr Jerzy Tomziński (15-19.02.1994 r.), J.E. ks. abp prof. dr hab. Ignacy Tokarczuk z Przemysła (27.09.-01.10.1994 r.), ks. dr Piotr Pawlukiewicz z Warszawy (28.02.-

04.03.1995r.), ks. bp Ignacy Jeż z Koszalina (26-30.09.1995r.), ks. dr Wojciech Nowacki (20-24.02.1996 r.), ks. prof. Marek Starowieyski (26-30.09.1996 r.), ks. dr Henryk Żukowski wicerektor AWS w Białymstoku (12-16.02.1997 r.), ks. lic. Jan Okuła ojciec duchowny w WSD w Łomży (26-30.09.1997 r.), o. dr Kazimierz Fryzeł CSsR (24-28.02.1998 r.), ks. mgr Mirosław Hulecki, duszpasterz akademicki z Olsztyna (26-30.09.1998 r.), ks. dr Stefan Moszoro-Dąbrowski z Opus Dei z Warszawy (16-19.02.1999 r.), ks. prał. dr Karol Dziubaczka, penitencjarz w Sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Limanowej (25-28.09.1999 r.), ks. bp dr Jacek Jezierski biskup pomocniczy z Olsztyna (7-11.03.2000 r.), ks. lic. Jerzy Smoleń z Tarnowa (30.09-04.10.2000 r.), ks. mgr Waldemar Patulski z Kazachstanu (27.02.-03.03.2001 r.), ks. lic. Feliks Folejewski SAC z Warszawy (25-29.09.2001 r.), ks. dr Stanisław Szczepanek z Koszalina (13 – 16.02.2002 r.).

Święcenia i posługi

Pierwsze święcenia w historii Diecezji Ełckiej miały miejsce 12 czerwca 1992 r. o godzinie 9.00. Były to święcenia diakonatu. Otrzymało je siedmiu akolitów: Jarosław Baluta, Henryk Dąbrowski, Andrzej Jaśko, Jan Kwiatkowski, Janusz Warych, Bogdan Wróblewski, Krzysztof Żbikowski. Święceń udzielił Biskup Ełcki w Katedrze Ełckiej. Następnego dnia czyli 13 czerwca miały miejsce święcenia prezbiteratu, które z rąk Biskupa Ełckiego otrzymali czterej diakoni: Mirosław Baranowski, Sławomir Gagacki, Jerzy Galiński, Marek Sewastynowicz.

Dnia 8 grudnia 1992 r. Ksiądz Biskup Edward Samsel udzielił święceń diakonatu diakonowi Jarosławowi Wawrzynowi. A dnia 27 lutego 1993 r. Biskup Ełcki Wojciech Ziemia ustanowił 13 nowych lektorów i 8 akolitów, co stanowiło, jak podkreślił Ksiądz Biskup, po święceniach diakonatu i kapłaństwa w czerwcu ubiegłego roku, „zamknięcie pierwszego pełnego cyklu udzielania święceń i posług w Seminarium Ełckim” Dnia 18 czerwca 1993 r. w Katedrze Ełckiej Biskup Edward Samsel udzielił święceń diakonatu 13 naszym diakonom, a 19 czerwca tegoż roku 13 diakonów naszego Seminarium otrzymało święcenia prezbiteratu z rąk Biskupa Ełckiego Wojciecha Ziemy. Tymi uroczystościami zakończył się pierwszy rok akademicki 1992/93 Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Ełckiej.

W ciągu dziesięciolecia naszego Seminarium zostało wyświęconych 85 prezbiterów i 88 diakonów. W posługę akolitu zostało wprowadzonych 95 alumnów, a w posługę lektora 106 alumnów. Gdyby wziąć pod uwagę tegoroczne święcenia diakonatu i prezbiteratu, to trzeba by szacować liczbę wyświęconych prezbiterów na 93, a wyświęconych diakonów na liczbę 98.

V. Formacja naukowa i kulturalna

Inauguracje

Dnia 29 października 1992 r. miała miejsce pierwsza w dziejach Wyższego Seminarium Diecezji Ełckiej uroczysta inauguracja roku akademickiego tegoż seminarium. Udział w niej wzięli: Biskup Ełcki Wojciech Ziemba i Jego Biskup Pomocniczy Edward Samsel, najwyższe władze kościelne w kraju i w nowo utworzonej metropolii, oraz biskupi spoza metropolii i spoza Polski: nuncjusz apostolski abp Józef Kowalczyk, metropolita warmiński ks. abp Edmund Piszcz, księży biskupi diecezjalni Andrzej Śliwiński i Jozuas Žemajtis, oraz księży biskupi pomocniczy: archidiecezji warmińskiej bp Julian Wojtkowski i diecezji elbląskiej bp Józef Wysocki.

W inauguracji wzięły udział także najwyższe władze ówczesnego województwa, tzn. jego wojewoda mgr Cezary Cieślukowski i wicewojewoda mgr inż. Jan Kamiński. W uroczystości uczestniczył również Kurator Oświaty Województwa Suwalskiego mgr Jarosław Zieliński oraz prezydent Miasta Ełk – mgr Adam Puza.

Pierwszy w dziejach Seminarium wykład inauguracyjny wygłosił bp Julian Wojtkowski, na temat: „Maryjny Mszał papieża Jana Pawła II w świetle historii dogmatów”, a abp Józef Kowalczyk podarował nam z dedykacją obraz Matki Bożej Częstochowskiej.

Kolejne wykłady inauguracyjne głosili: ks. prof. dr hab. Edmund Przekop, ks. prof. dr hab. Marcei Józef Dołęga, ks. dr Mieczysław Ozorowski, ks. dr Stanisław Strękowski, ks. dr Wojciech Kalinowski, ks. dr Romuald Zdanis, ks. dr Marian Szczęsny, ks. dr Jerzy Sikora, ks. dr Jerzy Szorc.

Sympozja naukowe i prelekcje

W minionym dziesięcioleciu w Seminarium odbywały się różnego rodzaju sympozja. Wśród nich na szczególną uwagę zasługuje sympozjum historyczne, które odbyło się w Miejskim Domu Kultury w Ełku pod hasłem „Przeszłość natchnieniem dla terażniejszości” w dniach od 20-22 kwietnia 1997 r. oraz sympozjum filozoficzne pt. „Współczesna problematyka w nauce i filozofii”, które odbyło się dnia 16 stycznia 1995 r. w Wyższym Seminarium Duchownym w Ełku. W tymże Seminarium odbyło się także sympozjum nt. książki Jana Pawła II „Przekroczyć próg nadziei” (6 marca 1995 r.) oraz miały miejsce: konferencja naukowa nt. „Filozofia na VI Polskim Zjeździe filozoficznym” i sesja naukowa nt. książki ks. bpa Bohdana Bejzego pod hasłem „Jak dziś mówić o Bogu?” (9 maja 1996 r.). W Seminarium odbywały

się też liczne wykłady gościnne, które głosili m. in.: p. prof. dr hab. Piotr Jaroszyński z KUL, p. prof. dr med. Włodzimierz Fijałkowski (17.10.1996 r.), ks. dr Krzysztof Sobieraj.

Spotkania z gośćmi

W tym dziesięcioleciu odwiedziło nas wielu ciekawych ludzi, którzy spotkali się ze społecznością seminaryjną. Byli to m. in.: ks. Andrzej Szpak, duszpasterz hipisów (4 marca 1993), ks. bp Juozas Tunaitis, biskup pomocniczy archidiecezji wileńskiej (31.03.1993 r.), ks. kard. Józef Glemp, Prymas Polski (20.05.1993 r.), ks. bp Jan Martyniak (21.05.1993 r.), o. Giovanni Salerno, misjonarz, założyciel Ruchu Sług Ubogich Trzeciego Świata (4.11.1993 r.), ks. Janusz Małski z Ośrodka Rekolekcyjnego w Re (Włochy 8.11.1993 r.), katechiści neokatechumenatu (10.11.1993 r.), ks. prałat Georg Sarauskas ze Stanów Zjednoczonych, pracownik biura do spraw pomocy katolickim Kościołom w Europie (28.11.1993 r.), pani Jolanta Widornik, misjonarka Ruchu Sług Ubogich Trzeciego Świata w Peru (23.01.1994 r.), brat Tadeusz Biegała, ze Zgromadzenia Braci Szkolnych i pani Agnieszka, studentka na Wydziale misjologii ATK w Warszawie (07.05.1994 r.), ks. abp N'djameny z Czadu (17.05.1995 r.), pani Barbara Schejbal i pan Roberto, członkowie Ruchu Focolari (04.06.1994 r.), pan Marek Kamionowski, pracownik Poradni dla alkoholików w Giżycku (11.11.1994 r.), pan Stanisław Krajski, profesor ATK w Warszawie (12.11.1994 r.), ks. bp Paweł Lenga, administrator apostolski Kazachstanu i Azji Średniej (19.11.1994 r.), ks. prof. dr hab. Jan Łach, rektor ATK w Warszawie (27.02.1995 r.), pan Szafranec, członek Krajowej Rady Radiofonii Telewizji (15.05.1995 r.), ks. Krzysztof Walendziuk, wikariusz par. św. Aleksandra w Suwałkach i duszpasterz ruchu Dzieje II i pan Stanisław Dziemian, koordynator Szkoły Ewangelizacyjnej w Suwałkach (19.05.1995 r.), ks. bp Stefan Januszewicz z Brazylii. Biskup Luizjany (30.09.1995 r.), abp Józef Michalik, metropolita przemyski (15.10.1996 r.), biskup Edward Frankowski (22.11.1996 r.), siostry ze Zgromadzenia św. Brygidy z Częstochowy (04.03.1997 r.), abp Józef Michalik, bp Stefan Moskwa, biskup pomocniczy metropolity przemyskiego oraz abp Jan Martyniak, biskup obrządku bizantyjsko-ukraińskiego z Przemyśla (17.10.1997 r.), ks. prof. Andrzej Woźnicki z Uniwersytetu w San Francisco (02.03.1998 r.), ks. infułat Lucjan Świąszkowski z diecezji warszawsko-praskiej (14.03.1997 r.), ks. Stanisław Opocki, krajowy duszpasterz Romów (09.10.1998 r.), br. Marek ze Wspólnoty Taize (23.10.1998 r.), bp Piero Marini (10.04.1999 r.), br. Sigmar ze Wspólnoty Taize (12.11.1999 r.), s. Angelika ze Zgromadzenia Sióstr od Aniołów (13.03.2000 r.), ks. Paweł

Midura (17.04.2000 r.), bp. Stefan Cichy, biskup pomocniczy (25.10.2001 r.), abp Józef Michalik (06.11.2001 r.).

Imprezy kulturalne w WSD

Oprócz wydarzeń kulturalnych, które zawdzięczamy alumnom naszego Seminarium, w minionym dziesięcioleciu gościliśmy różne grupy młodszych i starszych artystów, którzy ubogacili nasze życie kulturalne. Przeważnie odbywało się to w okresie kolędowym. Na naszej scenie wystąpili min: grupa dzieci i młodzieży z Państwowej Szkoły Muzycznej w Ełku z repertuarem kolęd i pastorałek, oraz z przedstawieniem jasełkowym, uczniowie I-szej i II-jej klasy wraz ze swoim instruktorem panem Wojciechem Popielarzem oraz chór pod przewodnictwem pani mgr Jadwigi Cymbor z koncertem kolęd i pastorałek.

Gościliśmy również chór Cantillena z Zespołu Szkół nr 2 w Ełku z repertuarem klasycznym, ludowym, religijnym i współczesnym, przeplatany poezją Kamila Baczyńskiego.

Nasze Seminarium odwiedził też autor i główny bohater spektaklu Jerzy Binkowski wraz z towarzyszącą mu grupą teatralną z Białegostoku, z programem teatralno-poetyckim pt. „Tryptyk biblijny” oraz uczniowie Liceum Medycznego z Białegostoku, którzy wystawili „Pastorałkę”

VI. Działalność religijno-kulturalna WSD

Pielgrzymki

W minionym dziesięcioleciu Wyższe Seminarium Duchowne również pielgrzymowało oraz organizowało wycieczki. Celem pielgrzymek były odwiedziny: sanktuariów Diecezji Ełckiej, sanktuariów beskidzkich (Pasierbiec, Dobra, Limanowa, Szczyrzyc, Stary Sącz) i Zakopanego oraz sanktuariów Warmii (Kętrzyn, św. Lipka, Reszel, Gietrzwałd). Alumni pielgrzymowali także o Wilna, Kowna i Mariampolu oraz udali się śladami Prymasa Tysiąclecia do Andrzejewy, Zuzeli, Warszawy, Choszczówki i Łomży. Odwiedzili też sanktuaria ziemi rzeszowskiej i przemyskiej (Rzeszów, Węgrówka, Dębowiec, Dukla, Komańcza, Krosno, Miejsce Piastowe, Kalwaria Paławska, Przemyśl, Jarosław). Uczestniczyli też w Ogólnopolskiej Pielgrzymce Wyższych Seminarium Duchownych na Jasną Górę, odwiedzając po drodze Licheń i Gniezno oraz w Jubileuszowej Pielgrzymce Polaków do Rzymu. Byli obecni we Wrocławiu w ramach Międzynarodowego Kongresu Eucharystycznego spotkaniu z Ojcem Świętym. Pielgrzymowali także do Częstochowy, Krakowa, Łagiewnik

i Tyńca. Diakoni zaś naszego Seminarium wraz z młodzieżą klas maturalnych Diecezji ełckiej co roku pielgrzymowali do Częstochowy, aby tam uczestniczyć w czuwaniu młodzieży szkół ponadpodstawowych naszej Diecezji.

Nabożeństwa okolicznościowe

Oprócz zwyczajnych nabożeństw związanych z codziennością oraz tygodniowym i rocznym rytmem życia duchowego Seminarium, odbywały się w budynku seminaryjnym i poza nim różnego rodzaju nabożeństwa okolicznościowe. Jedne z nich miały miejsce co roku, jak np.: Droga Krzyżowa ulicami miasta Ełku, udział w procesji Niedzieli Palmowej, Bożego Ciała, uroczystości świętowojciechowych. Szczególnym nabożeństwem było czuwanie przy relikwiach św. Wojciecha, które potem pielgrzymowały przez miasta: Pisz, Giżycko, Gołdap, Suwałki, Augustów. Do szczególnych nabożeństw w Diecezji trzeba zaliczyć też nabożeństwo Słowa Bożego z udziałem pastora Kościoła Baptistów w Ełku Marka Głodka oraz nabożeństwo Słowa Bożego z udziałem pastora Kościoła Ewangelicko Metodystycznego Zbigniewa Chojnackiego. Seminarium Duchowne w Ełku przeżyło również nawiedzenie go przez Figurę Matki Bożej Fatimskiej, która nawiedziła naszą Diecezję. Z tej racji w Seminarium odbyła się całodobowa adoracja o potrzebne łaski dla Ojca Świętego i w intencji 46 Kongresu Eucharystycznego we Wrocławiu. Do innych uroczystych nabożeństw przeżywanych przez całą Wspólnotę Seminaryjną należały min.: świętowanie rocznic wizyty Ojca Świętego w Ełku, uroczystości milenijne ku czci św. Wojciecha oraz nabożeństwa z udziałem biskupa Wojciecha Ziembę na Piękną Górze w Gołdapi.

Rekolekcje i dni powołaniowe

W minionym dziesięcioleciu odbyło się w naszym Seminarium siedem serii rekolekcji powołaniowych dla młodzieży męskiej w okresie ferii zimowych. Rekolekcje prowadzili we współpracy z alumni: ks. dr Zdzisław Golan i ks. dr Stanisław Józwiak. Frekwencja w tych rekolekcjach wahała się od 11 uczestników w roku 1994 do 77 uczestników w roku 2002. Ogólnie w rekolekcjach wzięło udział 382 osoby.

Poszerzeniem jakby rekolekcji powołaniowych są programy powołaniowe, które alumni realizują w parafiach w Tygodniu Modlitw o Powołania. Alumni WSD uczestniczą wtedy we Mszach św. o charakterze powołaniowym, dając w nie swój własny wkład, jak również spotykają się z młodzieżą w grupach.

VII. Dobroczyncy

Wśród indywidualnych dobroczyńców trzeba na pierwszym miejscu wymienić Ojca Świętego Jana Pawła II, który nie tylko utworzył Diecezję Ełcką, ale także ofiarował jej złoty ornat i udzielił swojego błogosławieństwa. Wielkim dobrodziejstwem dla Diecezji i Seminarium była także wizyta Ojca Świętego w naszej Diecezji, a w czasie wizyty w Ełku spotkanie się i pobłogosławienie naszej społeczności seminaryjnej.

Do dobroczyńców naszego Seminarium, oprócz Ojca Świętego należą przede wszystkim: ks. abp Józef Kowalczyk, nuncjusz apostolski w Polsce oraz Biskupi Ełccy. Ksiądz abp Kowalczyk, oprócz wielorakiego zainteresowania potrzebami naszego Seminarium i zdobyciem odpowiedniego budynku, jako jego siedziby, ofiarował mu obraz Matki Bożej Częstochowskiej znajdujący się w seminaryjnej Aula Magna.

Pierwszemu Biskupowi Ełckiemu Wojciechowi Ziembie dziękujemy za erygowanie Seminarium, za dary w postaci: Drogi Krzyżowej, Mszału Rzymskiego i skórzanej oprawy na Mszał, 3 ornatów, 2 kielichów, puszki, pateny, ogromnego zbioru bibliotecznego, a szczególnie za ośmioletnią bardzo wielką troskę o to Seminarium.

Obecnemu zaś Księdzu Biskupowi Ełckiemu, Edwardowi Samselowi dziękujemy za współtworzenie od samego początku całej rzeczywistości seminaryjnej, za przewodniczenie w Komisji ds. Statutu Seminarium, za pierwszy Statut Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Ełckiej oraz za ośmioletnią opiekę nad Seminarium w charakterze prezesa, a potem rektora Instytutu Teologicznego Diecezji Ełckiej. Ksiądz Biskup żywo interesował się sytuacją materialną naszego Seminarium, skutecznie zapobiegając różnym, pilnym jego potrzebom /potrzeba samochodu i centralki telefonicznej/. Także wśród ofiar materialnych na rzecz Seminarium znalazły się takie dary, jak: kilka kompletów Brewiarzy, 4 ornaty, dzwonek, tacki pod ampułki, 2 plastikowe podstawki pod Mszał oraz kopia Matki Bożej Studzieniczańskiej. Dobroczyncami naszej kaplicy byli także: oficjał Sądu Biskupiego śp. Ks. prałat prof. dr hab. Edmund Przekop, który sfinansował tabernakulum i część ławek, ks. prałat dr Zdzisław Mazur, na którego ręce składamy podziękowanie dla jego dekanatu za sfinansowanie części ławek oraz kielicha, ks. prałat Przemysław Rogowski – ofiarował ołtarz oraz lektorium i żaluzje do kaplicy, ks. prałat Władysław Święcki -11 sedilii, ks. prałat Zygmunt Żukowski z Ostrołęki klęczniki, panie Gustkowskie z USA – klęczniki, ks. kan. mgr Jerzy Owsianka i ks. kan. Tabaka – fisharmonia i pianino, ks. infułat dr Włodzimierz Wielgat – komplet brewiarzy, hostiarka drewniana, ks. kanclerz dr Kazimierz Łatak 3 alby, komplet bielizny kielichowej, ks. kan. mgr Stanisław Ławrynowicz - obraz Matki Bożej Ostrobramskiej, ks. prałat Henryk Cimochocki - 24 stuły, śp. ks. mgr Zdzisław Lachowicz -

kapa złota, ornat, dzbanuszek i tacka, ks. kan. mgr Antoni Bednarski – kielich i patena, ks. prałat lic. Marian Salamon – lekcjonarze oraz księgi modlitwy powszechnej, ks. prałat Marian Szewczyk – 4 dalmatyki, ks. prałat Czesław Domeł – kapa zielona, ks. John Richard Clifford z Londynu – kapa czerwona, Zakon Kanoników Regularnych – kapa fioletowa i komże, Policja z Ełku – ornat biały, Policja z Pizy – kielich, alumni III Roku – bursa, cyborium oraz 4 ampułki, przełożeni WSD – klęczniki do oratorium, pan Wojcieszek – lichtarze pod świece, ks. kan. dr Zdzisław Golan – vasculum metalowe, Pismo św., komplet pasków. Dzięki byłemu ks. wicerektorowi nasze Seminarium otrzymało pralkę automatyczną, organy elektryczne, aparat fotograficzny. Książd wspaniałomyślnie podzielił się swoimi oszczędnościami (700.000zł.) z poszkodowanymi w czasie kradzieży WSD alumnami.

Na ręce księży proboszczów składamy serdeczne podziękowanie parafiom za sfinansowanie: refektarza alumnów /Mikaszówka/, schodów i marmurowej posadzki /Rajgród/, furty i rozmównicy /Augustów: Matki Bożej Częstochowskiej/, częściowego wyposażenia III piętra domu seminaryjnego /Augustów: Najświętszego Serca Pana Jezusa/.

Na ręce księży dziekanów składamy podziękowanie dekanatom: Filipów – drzwi przy furcie, Olecko – pomieszczenia przeznaczone na bibliotekę, Suwałki św. Aleksandra – sale wykładowe (I piętro), Biała Piska – sale wykładowe (II piętro), Mikołajki – sale wykładowe (III piętro), Suwałki, Matki Bożej Miłosierdzia – sfinansowanie kostki chodnikowej.

Dziękujemy również ks. infułatowi Stanisławowi Sypkowi z USA za dar 25 tapczanów oraz pani Evie Tschauer z Niemiec i panu Pawłowi Majewskiemu z Ełku za ich pomoc w nabyciu centrali telefonicznej, panu Grzegorzowi Buchowieckiemu za założenie instalacji elektrycznej oraz wszystkim osobom, które przyczyniły się do wyposażenia Seminarium w komputery oraz urządzenia i sprzęt gospodarstwa domowego.

Wielkie podziękowania składamy różnym bezimiennym ofiarodawcom i współpracownikom, dziękując im za bezinteresowność i zrozumienie naszej niekiedy bardzo trudnej sytuacji. Do nich należy zaliczyć także tych, którzy sporządzali różnego rodzaju akty notarialne jak: mec. Władysław Brzuzy czy Edward Józef Karny.

Biblioteka seminaryjna, to osobny rozdział, który przywołuje na pamięć wielu jej dobroczyńców krajowych i zagranicznych. Jej aktualny dyrektor ks. dr Ryszard Kurek w oddzielnym sprawozdaniu wskazuje na niektórych. Tutaj chciałbym wszystkim dobroczyńcom biblioteki złożyć nasze wielkie Bóg zapłać. Albowiem dla powstającego Seminarium biblioteka z prawdziwego zdarzenia to naprawdę wielka rzecz. To, czym jest dzisiaj nasza biblioteka, jeszcze nadal dość skromna zawdzięczamy wielu innym

bibliotekom, księgozbiorom i indywidualnym ofiarodawcom, a wśród nich naszym biskupom oraz kapłanom żyjącym i zmarłym.

Wielką kartą czynienia dobra na rzecz Seminarium są dobroczyńcy wspierający nas materialnie. Dzięki nim nie tylko możliwa stała się adaptacja naszego Seminarium, przeprowadzenie koniecznych remontów i nowych inwestycji, wyposażenie pokoi i sal wykładowych, ale także podnoszenie kwalifikacji zawodowych profesorów oraz doskonalenie całego systemu kształcenia.

Jubileusz to naprawdę wielkie dziękczynienie Bogu i ludziom i to właśnie stanowi najgłębszy sens obchodzenia skromnej skądinąd rocznicy istnienia i działalności naszego Wyższego Seminarium w Ełku.